

spoznati. O prava prijaznost, kam si zbežala? Uči se, o človek, živeti po besedah tiga modriga, kir pravi: »*Amicum antiquum ne derelinquas. (Eccl. 9.)* Stariga prijatla ne zapusti.« En stari služabnik per eni hiši se nema uvèn ureči. Cilu eniga stariga lovniga psa zabstojn rediš, zakaj bè ne ohranil eniga stariga prijatla, od kateriga si veliko veči dobrute prejel? *Amicum antiquum ne derelinquas.* Ne zavrzi, na popusti stariga prijatla. ...

MARTIN NAGLIČ

Nečimrnost tega sveta

Prijat'lji pravo skupaj zbirajmo bogastvo,
k'ter' nas tud' s tega bode spremilo svetá.

Kaj bo po smrti teb' glas imenitni pomagal
al' čast tega sveta, k'tero tak' silno želiš?

Kaj bodo tebi vsi šac' Rdečega morja
na on' plat' groba dali za eno pomoč?

MARTIN KURALT

Jutranja pesem kranjskega kmeta poleti

Že se temnote negodna goščava
skoz' petelina ozmerjana loč':
vid' se odtég'vat' ta črna puščava,
dáljej pobega zanikrna noč.

Sonce se bliža, močnejša svetloba
té že opešane zvezde gasi:
žlahtno rdéčje in lepa zlatoba
semkaj čez nébo in hribe cedi.

Tičkov že ni več po gnezdih, njih hišah;
gor' so po tenkemu luftu na pot',
hvalo v sladko naštimanih vižah
peti pomladnemu dnevu naprot'.

Pridno brenči med vratci čebel'ca
inu se muja sestrám oznan't',
da je čas nos't' v voščena predelca,
kar je po rož'cah medenega, hran't'.

Kličejo, prosijo ovce in krave,
k' so se pokorno s'noč dale pripet',
da bi do žmahitno porósene trave
'otel dobrótljiy' pastirec odpret'.

Povsod se, karkol' le sôpe življenja,
ven iz tožljivega spanja ravná:
povsod vesela luč dvékaj stvarjenja
čisto spoznati in gledat' nam da.

Člov'k, k' te je večna modrost izvolila
za gospodarja čez zemljo storit',
zbud' se in hit' tud' ti skoz opravila
kralj čez to tvojo podložnico bit'.

Člov'k, ne zastonj tega styarn'ka podoba,
k' imaš ti tol'kanj njegove oblast',
delat, najgrš' bi b'la tvoja lenoba,
delat, le delo da sad ino čast!

Revni študent

(Prevod pesmi: Niemcewicz, Świat strogi, świat przewrotny)

Prenapak ti pravice
o svet deliš pokázen,
nerodnežu petice,
pošten'mu varžat prazen!

Al' pamet premaguje,
vesel's' zato se vodim;
se m' žamet prikazuje,
ki dan's raztrgan hodim.

Visoko čast prebiva,
en kos pa sreča više;
če peta ni tožljiva,
do njih kmal' pelje bliže.

Ni modro sred že poti
ob cagovn' srce priti;
po trnju in grenkoti
se kon'c da slajše užiti.

Sovražni pa je sreči
se moško stavit' treba;
nikar pred njo ne kleči,
zasluž' poglèd si néba.

K' me lakot žuga grudit,
urnejše trebuh nesem;
k veselju dušo búdit'
si znam skoz kakšno pesem.

Ljubezenski

1

Poglej, ta zal' mladen'č
brez prazne visokost'
in brez neumnih čenč,
zdaj, kar te on pozna,
le tebe, Micka, št'ma,
kmet'vanje in modrost.
Če oč' srce tud' ti
le njemu ohraniti,
tak teb' mogoče ni
kaj večje sreče biti.